

SZÉKELY FERENC

Figyeld...

Figyeld a múltó pillanatot,
mert sosem tér vissza,
elvánszorog,
fűbe harap,
meg sem szólít,
csak biccent:
na, mi van?
s egy nagy homokzsákot
ottfelejt
ablakodban.

Figyeld a múltó pillanatot,
mert ez olyan, mint a várakozás:
megtérdepel a fájdalom,
a hajnal tüzet okád,
a karosszékben hátradólsz,
vársz,
vársz,
de nem jön
senki.

Figyeld a múltó pillanatot,
mert a fák hegyén
ott vannak
a csillagok,
megigazítják a holdat
a napot,
de te semmit sem szólsz,
semmit sem látsz,
csak állsz,
magadhoz öleled a
szertehányt éveket,
s várod a holnapot.

(2021. március 6.)